

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové, se sídlem Československé armády 218, PSČ 502 08 rozhodl soudcem JUDr. Jiřím Kratochvílem v právní věci žalobce: **Česká insolvenční v. o. s. se sídlem Fráni Šrámka 1139/2, 500 02 Hradec Králové, IČ 28810341**, insolvenční správce dlužníka RHPI, s. r. o. se sídlem Čechova 3810, 580 01 Havlíčkův Brod, IČ 25089471, zast. Mgr. Zuzanou Zlatohlávkovou, advokátkou se sídlem Fráni Šrámka 1139/2, 500 02 Hradec Králové proti žalovanému: ROSS Real Estates, s. r. o., IČ 27502708 se sídlem Jihlavská 893, 580 01 Havlíčkův Brod, zast. Mgr. Jakubem Grafnetterem, advokátem se sídlem Parašutistů 630/8, Ruzyně, 161 00 Praha 6 o zaplacení 10 844 000,00 Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci, do tří dnů od právní moci rozsudku částku 10,844.000,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky, jdoucím od 22.5.2016 do zaplacení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit, do tří dnů od právní moci rozsudku České republice – Krajskému soudu v Hradci Králové z titulu soudního poplatku částku 542.200,- Kč a to na účet, vedený u ČNB v Hradci Králové č. účtu: 19-6828511/0710, VS [REDACTED].
- III. Žalovaný je povinen, do tří dnů od právní moci rozsudku nahradit žalobci náklady řízení ve výši 269.430,- Kč a to k rukám zástupce žalobce Mgr. Zuzany Zlatohlávkové.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal vydání rozsudku, kterým by žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci 10.844.000,- Kč s příslušenstvím.

Žaloba byla opřena o tvrzení, že dne 27.6.2014 byl podán insolvenční návrh, na základě kterého bylo téhož dne zahájeno insolvenční řízení s dlužníkem – RHPI, s. r. o. IČ 25089741 se sídlem Čechova 3810, 580 01 Havlíčkův Brod – dále jen „dlužník“, které je vedeno Krajským soudem v Hradci Králové /dále jen „insolvenční soud“/ pod sp. zn. KSHK ■ INS ■. Uvedený soud dne 19.6.2015 vydal usnesení č.j. KSHK ■ INS ■, kterým byl, mimo jiné, zjištěn úpadek dlužníka. Proti citovanému usnesení zdejšího krajského soudu se dlužník odvolal, avšak Vrchní soud v Praze, jako soud odvolací napadené rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil. Usnesením insolvenčního soudu č.j. KS HK ■ INS ■ ze dne 21.10.2015 byl, mimo jiné, na majetek dlužníka prohlášen konkurz a současně byl ustanoven insolvenční správce dlužníka – žalobce. Tímto je založena aktivní legitimace žalobce.

Žalobce má za žalovaným pohledávku z titulu vypořádacího podílu za obchodní podíl žalované ve výši 60 %. Obchodní podíl v uvedené výši, který byl ve vlastnictví dlužníka, přešel po zahájení insolvenčního řízení do majetkové podstaty dlužníka. Po uplynutí šesti měsíců od prohlášení konkurzu na majetek dlužníka /tedy ode dne 21.10.2015/, konkrétně 21.4.2016, nastaly obdobné účinky, jako při vystoupení společníka v daném případě dlužníka ze společnosti, tj. žalovaného, a současně ke vzniku nároku na vypořádací podíl, neboť se jedná o tzv. podíl uvolněný podíl ve smyslu příslušných ustanovení zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích a družstvech /dále jen „ZOK“/.

V posuzované věci nedošlo ke zpeněžení obchodního podílu společnosti, tj. dlužníka v zákonem stanovené době, tedy šesti měsíců od prohlášení konkurzu na majetek dlužníka. Tímto okamžikem nastávají obdobné účinky, jako při vystoupení společníka ze společnosti, jinými slovy nahlíží se na tento podíl jako na uvolněný a současně vzniká nárok na vypořádací podíl.

Žalovaný však nerespektoval a nerespektuje povinnost předepsanou ust. § 36 odst. 2 ZOK a vypořádací podíl dosud oprávněné osobě nevyplatil.

S přihlédnutím ke skutečnosti, že šestiměsíční lhůta pro zpeněžení obchodního podílu již uplynula, aniž by ke zpeněžení došlo, nastoupila rovněž zákonem předepsaná povinnost žalovaného – vyplatit vypořádací podíl do majetkové podstaty a to v zákonné lhůtě jednoho měsíce. Daná lhůta uplynula dnem 21.5.2016. Z posléze uvedeného vyplývá, že žalovaný se dnem 22.5.2016 dostal s úhradou vypořádacího podílu do prodlení.

Výše vypořádacího podílu pak byla stanovena znalcem ing. Zdeňkem Blehou ve výši 10.844.000,- Kč. S ohledem na pasivitu žalovaného, nezbylo žalobci, než obrátit se se svým nárokem na soud.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobcem uplatněný nárok neuznává v tom rozsahu, jak byl žalobou vyčíslen. Závěry znaleckého posudku ing. Zdeňka Blehy, který byl

žalobcem předložen za účelem objektivizace výše žalobou uplatněného nároku, považuje za chybné, když ve skutečnosti je hodnota podílu daleko nižší. Žalovaný rovněž neakceptoval právní posouzení celé věci tak, jak obsaženo v žalobním návrhu. Současně žalovaný uvedl, že toto řízení by mělo být přerušeno do pravomocného skončení soudního sporu, vedeného u zdejšího krajského soudu pod sp. zn. ■ ICm ■■■■■, jeho výsledek by měl mít zásadní vliv na výši vypořádacího podílu. Konečně si žalovaný vyhradil doplnit dodatečně svá tvrzení, jakož i označit listinné důkazy.

Při soudním jednání dne 17.5.2017 doplnil tak, že se nebrání výplatě předmětného vypořádacího podílu, avšak za dosud spornou považuje výši tohoto podílu, ke které se lze dobrat buď účetní cestou, či znaleckým oceněním. Jednatel žalovaného současně připustil, existenci jeho povinnosti vypracovat účetní závěrku a následně objednat znalce z příslušného oboru, který by výši uvolněného vypořádacího podílu vyčíslil exaktní částkou.

Skutečnosti, týkající se insolvenčního řízení jsou mezi účastníky nespornými.

Z usnesení Krajského soudu v Hradci Králové č.j. KSHK ■ INS ■■■■■ ze dne 21.10.2015 soud mimo jiné zjistil, že na majetek dlužníka RHPI, s. r. o., IČ 25089471 se sídlem Čechova 3810, 580 01 Havlíčkův Brod byl prohlášen konkurz. Dále zjistil, že insolvenční soud potvrdil usnesení schůze věřitelů, kterým byla z funkce insolvenčního správce odvolána ■■■■■. ■■■■■ se sídlem ■■■■■ a novým insolvenčním správcem ustanovena Česká insolvenční, v.o.s. se sídlem Fráni Šrámka 1139, Hradec Králové, tedy stávající žalobce.

V souzené věci běží, dle názoru soudu prvního stupně, zejména o právní posouzení požadavku žalobce na zaplacení částky nárokové žalobou.

Mezi účastníky se jeví být nesporným, že žaloba je co do základu po právu. Spornou zůstává toliko výše žalované pohledávky.

Pokud jde o skutkový stav, má soud za zjištěné, že v posuzované věci bylo rozhodnutím insolvenčního soudu /v rámci insolvenčního řízení dlužníka/, že předmětný obchodní podíl ve výši 60% v žalovaném, byl ve vlastnictví dlužníka a po zahájení insolvenčního řízení přešel do majetkové podstaty téhož.

Výpisem z veřejného rejstříku, vedeného na žalovanou společnost dále zjištěno, že od prohlášení konkurzu na majetek společníka /dlužníka/ nastaly uplynutím šesti měsíců od prohlášení konkurzu na majetek společníka – zároveň dlužníka – účinky obdobné situaci nastalé při vystoupení společníka, tedy na podíl je nahlíženo, jako na uvolněný, přičemž nepochybnou je rovněž skutečnost, že došlo ke vzniku nároku na vypořádací podíl.

Skutečnost, že dnem 21. dubna 2016 nastaly obdobné účinky, jako při vystoupení společníka /tj. dlužníka/ ze společnosti, /tj. žalovaného/ a je tedy nutné na tento podíl nahlížet, jak právě uvedeno, tj. jako na uvolněný podíl, lze dovodit při konfrontaci obsahu usnesení Krajského soudu v Hradci Králové č.j. KSHK ■ INS ■■■■■ ze dne 21. října 2015.

Ze znaleckého posudku, vypracovaného ing. Zdeňkem Blehou č. 66-7-2016 dne 8.7.2016 má pak soud za nejen zjištěné, ale též prokázané, kolik činí skutečná výše vypořádacího podílu, v daném případě tedy 10.844.000,- Kč.

Při právním hodnocení takto zjištěného stavu, dále pak při prokázání rozhodných okolností souzené věci včetně výše žalobou nárokové pohledávky nutno aplikovat v první řadě zákon č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích a družstvech – ZOK.

Z citovaného právního předpisu pak nutno zejména vycházet z obsahu ustanovení § 206 odst. 4, ve kterém je upraveno, kdy nastávají obdobné účinky jako při vystoupení společníka ze společnosti /tj. žalovaného/ a kdy je tedy nutno na tento podíl nahlížet jako na podíl uvolněný dle § 206 odst. 4 ZOK. Z posléze citovaného zákonného ustanovení se rovněž podává, že nedojde-li ke zpeněžení obchodního podílu společníka /dlužníka/ ve lhůtě šesti měsíců od prohlášení konkurzu nastávají nejen obdobné účinky, jako při vystoupení společníka, ale současně vzniká též nárok na výplatu vypořádacího podílu ke dni zániku účastníka ve společnosti, který se určí za použití § 214 ZOK. Dle posléze citovaného ustanovení se výše vypořádacího podílu určí ke dni zániku účastníka ve společnosti, dle § 36 odst. 2 téhož zákona. Z posléze citovaného ustanovení se rovněž podává povinnost, vypořádací podíl vyplatit oprávněné osobě, v tomto případě tedy do majetkové podstaty dlužníka, a to do jednoho měsíce od uplynutí shora uvedené lhůty. V projednávané věci lze mít za prokázané, že zákonná lhůta k vyplacení vypořádacího podílu dle ust. § 214 odst. 1 ZOK uplynula dnem 21. května 2016, z čehož se rovněž podává, že žalovaný je ode dne 22. května 2016 s úhradou vypořádacího podílu v prodlení.

Samotná výše vypořádacího podílu byla určena znalcem z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady se specializací podniky ing. Zdeňkem Blehou ve výši 10.844.000,- Kč, přičemž nutno zdůraznit, že o závěrech tohoto posudku, kterým dospívá k výši obchodního podílu, v této konkrétní věci, nemá soud žádného důvodu pochybovat.

Pokud jde o předmětnou výši vypořádacího podílu, nutno, dle názoru soudu prvního stupně aplikovat ust. § 36 odst. 2 ZOK a nikoli odst. 3 téhož zákonného ustanovení.

Ze shora uvedeného vyplývá, že soud neakceptoval návrh žalovaného na doplnění dokazování dalším znaleckým posudkem, neboť v již zmíněném posudku znalce ing. Zdeňka Blehy nenašel žádné logické rozpory či jiné nesrovnalosti, které by mohly zakládat důvod pro vznik pochybností o obsahu a závěru tohoto posudku.

Ostatně, pokud by námitky žalovaného nebyly toliko účelové vedené snahou oddálit plnění, kterého se žalobce domáhal, nic mu nebránilo v tom, aby zvolil aktivní obranu a svá tvrzení o pochybnosti výše uplatněného nároku objektivizoval prostřednictvím jiných listinných důkazů ať již odborným vyjádřením či znaleckým posudkem z daného oboru, kterým by závěry znalce ing. Blehy byly vyvráceny či alespoň zpochybněny.

Takto však neučinil.

S odkazem na shora řečené soud v celém rozsahu žalobě vyhověl.

Výrok o náhradě nákladů má oporu v ust. § 142 odst. 1/ OSŘ, neboť odpůrce byl ve sporu úspěšný a byla mu proto přiznána náhrada nákladů řízení v celkové výši 269.430,- Kč, sestávající z 5 úkonů a polovičního úkonu právní služby á 48.660,- Kč + 24.330,- Kč, jakož i 6 režijních paušálů á 300,- Kč.

pokračování

37Cm 129/2016

Náhrada nákladů za poskytnutou právní službu byla přiznána s použitím vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění /advokátní tarif/.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je odvolání přípustné do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu nadepsaného.

V Hradci Králové dne 4. září 2017

JUDr. Jiří Kratochvíl v. r.
soudce

Za správnost vyhotovení: [REDACTED]